

EGOS teatre presenta

LA CASA SOTA LA SORRA

UN MUSICAL ENSORRAT

www.egosteatre.com

És una coproducció de:

Amb la col·laboració i distribució de:

Espectacle subvencionat per:

LA CASA SOTA LA SORRA

Un musical ensorrat

(creació d'EGOS teatre a partir de la novel·la
La casa sota la sorra de Joaquim Carbó)

Perdut en un hotel d'El Caire, en Pere Vidal, un jove barceloní amb ganes d'aventura es pregunta per què ha creuat la mar Mediterrània responent un misteriós anunci al diari. Ben aviat, una atractiva i perillosa agent secreta li respondrà els seus dubtes: a partir d'aquest moment, sota la identitat de l'arqueòleg Peter Whitel, en Pere haurà d'emprendre un viatge a través d'Egipte i el Sudan transportant documents de gran valor, fins arribar a la seva destinació final: la casa sota la sorra, la seu d'una organització criminal comandada pel malèvol Senyor Ti, un criminal perturbat amb un obscur Propòsit.

L'ESPECTACLE

La casa sota la sorra és un espectacle musical basat en la novel·la homònima de Joaquim Carbó, un dels autors més prolífics de la literatura catalana. L'èxit d'aquesta novel·la des de que es va publicar el 1966, amb 72 reedicions i més de 180.000 exemplars venuts, va arribar fins i tot a Hollywood on van estar a punt de fer-ne una pel·lícula però finalment el projecte es va desestimar. Aquesta anècdota, que el mateix Joaquim Carbó ens va explicar, va ser el motor que va inspirar la nostra versió teatral. Prenent com a punt de partida l'argument de la novel·la, hem creat un text teatral nou que inclou també elements d'altres novel·les del mateix autor. La nostra versió de La casa sota la sorra és una obra de teatre; una obra de teatre musical; una obra de teatre musical de sèrie negra; una obra de teatre musical de serie negra que parodia les pel·lícules d'aventures. Un espectacle trepidant, ple d'humor, suspens i números musicals a l'estil de les millors pel·lícules musicals dels anys cinquanta. La música està inspirada en el jazz de primera meitat de segle però de vegades s'impregna d'un perfum ara exòtic, ara irreverent, d'un aire aventurer o fins i tot wagnerià, de pinzellades folklòriques i reminiscències de cabaret alemany.

Com podem conciliar tants referents i contradiccions sense que algú en Surti malparat?